

QUÆST. 62. Cur nostra bona opera non possunt esse iustitia, vel pars aliqua iustitiæ coram Deo?

RESP. Propterea, quod oporteat eam iustitiam, quæ in iudicio Dei consistit, perfectè absolutam esse, & omni ex parte divinæ legi congruentem: nostra verò etiam præstantissima quæq; opera in hac vita sint imperfecta, atq; ad eò peccatis inquinata.

QUÆST. 63. Quomodo bona opera nihil promerentur, cum Deus & in præsentibus & in futura vita mercedem pro his se daturum promittat?

RESP. Merces ea non datur ex merito, sed ex gratia.

QUÆST. 64. An autem hæc doctrina non reddat securos & profanos?

RESP. Non: neque enim fieri potest, quin ii, qui Christo per fidem insiti sunt, fructus proferant gratitudinis.

IN primo Concilio Hierosolymis ab ipsis Apostolis habito, decretum fuit:

Per gratiam Domini Jesu Christi nos credentes servatum iri, sicut & Patres prædecessores.

Legem enim jugum intolerabile esse; quod neque Patres neque Apostoli portare quiverint.

Act. 15, 10, 11.

Quibus